

ligeledes haabe, det maa blive konstateret, om det, naar der var Beslutninger, man ønskede skulde fattes, er gaaet saaledes til, at der er blevet trykket paa en Knap i Landmandsbanken, og Beslutningen saa er gaaet videre til ledende Folk indenfor Partierne og eventuelt videre til de forskellige Partiers Presse. Jeg haaber, vi her i Tinget skal komme til at diskutere den Slags Forhold. Skal vi have Kortene paa Bordet, lad os saa faa det, men lad os være enige om een Ting: Vi har faaet en Kommission nedsat, denne Kommission vil undersøge Sagerne, dér vil alle Kortene blive lagt paa Bordet, og man vil saa se, hvorledes det hele forholder sig. Men jeg gad vide, hvorledes Kommissionen skulde bære sig ad med allerede nu at lægge en Undersøgelse frem, som ikke er færdig.

Det ærede Medlem Hr. Rode var ikke klar over Spørgsmaalet, om Undersøgelseskommisionen af sig selv gik over til at blive retslig Kommission eller ikke. Forholdet er tydeligt og klart det, at den har to Egenskaber, den er en Undersøgelseskommision, og den skal tillige ogsaa have med det kriminelle at gøre. Saa længe der ikke er Tale om noget kriminelt, bestemmer Kommissionen selvfølgelig selv, om den sidder som Undersøgelseskommision, eller om den gaar over til at være Ret; det er den Side af Sagen. Men i samme Øjeblik, man mener, der er noget kriminelt med i Forholdet, griber Rigsadvokaten ind og siger; at fra nu af er Kommissionen med Hensyn til det og det Forhold udelukkende Ret. Jeg synes, det er klart og tydeligt udtalt. Altsaa, hvad Spørgsmaalet om Undersøgelseskommisionen angaar, hvad de Forhold, som ikke er kriminelle, angaar, er Sagen saadan, at dér har Kommissionen selv Afgørelsen, men hvor der er Tale om noget kriminelt, er det Rigsadvokaten, der træder til.

Det ærede Medlem Hr. Hauge talte om, at der havde været Tale om at standse Undersøgelsen. Jeg maa overfor det ærede Medlem sige, at jeg kender det ikke; jeg ved kun een Bevægelse, der har været fremme, nemlig i Retning af at fremskynde Undersøgelsen, og den er jeg interesseret i. Jeg forstaaer ikke det ærede Medlem; med Hensyn til det Spørgsmaal om at standse Undersøgelsen forstaaer jeg ikke, hvorledes nogen vil forhandle med de politiske Partier, med Socialdemokraterne — saaledes forstod jeg det — eller med de Radikale eller Venstre eller de Konservative, thi de politiske Partier kan

selvfølgelig ikke standse denne Undersøgelse. Den kan kun standses af een Mand her i Landet; det er Justitsministeren, og den vil ikke blive standset af Justitsministeren. I alt Fald, skulde de politiske Partier blive enige om at forlange af Regeringen, at denne Undersøgelse skal standses, saa bliver det ikke med mig som Justitsminister. Jeg vil have Sagen undersøgt, og naar Resultatet foreligger, skal det komme frem, og jeg haaber, det skal blive tydeligt og klart; men det er en Regel, der gælder her som andre Steder, at saa længe Kommissionen sidder, saa længe skal der ogsaa være Tavshed.

Det er en Regel, vi ellers plejer at følge; hvorfor kan vi ikke ogsaa følge den her? Vi er i Virkeligheden alle interesseret deri. Jeg hører ikke til dem, der mener, at det ene Parti er landsforræderisk, det andet ikke. Hver diskuterer Sagerne ud fra sit Synspunkt. Men hvorfor kan vi ikke i en saadan stor Ulykke som den, der er overgaaet vort Land, være enige om een Ting: Vi skal have Kortene frem, have dem lagt paa Bordet, men vi skal ikke begynde at diskutere, forinden alle Oplysninger er fremme, saa vi kan faa et Overblik over Sagen! Saa tror jeg, det vil gaa af paa en fredelig Maade, saa tror jeg, at det vil gaa paa den Maade, at de Folk, om hvem noget uheldigt bliver oplyst, vil gaa ud af det offentlige Liv uden videre, og saa behøver vi ikke at gribe ind her fra Tingets Side. Det synes jeg var den rette Maade og en for alle værdig Maade. Der blev talt om Parlamentarismens Fallit. Hvis vi bliver ved paa den Maade, vi her er begyndt med, saa tror jeg, det vil blive Parlamentarismens Fallit. Lad os gaa over til et nyttigt Arbejde. Dertil er det nuværende Ministerium parat.

L. Rasmussen: Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i, at den Kommission, der skal undersøge Landmandsbankens Forhold, skal tilendebringe sit Arbejde, før Resultatet offentliggøres, men jeg har faaet at vide, at den for længst har tilendebragt sine Undersøgelser vedrørende det Forhold, som Ministeren gik ind paa at lade undersøge i Anledning af den Klage, der er fremsat af min Partifælle det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, og den højtærede Minister har selv erklæret, at han kendte de Oplysninger, der foreligger i denne Sag; men han har nægtet os at faa dem. Jeg har to Gange spurgt den højtærede Minister og spørger nu